సీత

సాయంత్రం ఐదున్నరకి సత్యనారాయణా, రాజూ, బీచికి బయలుదేరారు. "అందమైన అమ్మాయిల సమూహం వస్తున్నదోయ్!" అన్నాడు ఎప్పుడూ సరదాపడే రాజు.

"ఔను చూస్తున్నాం" అన్నాడు సత్యం. అమ్మాయిలను యధాశక్తి చదువుతూ.

ఎత్తుగా విశాలంగా ఉండే రాజు నుదురు మరీ ఎత్తుగా అయ్యింది. అతని నున్నటి క్రాపు మరీ నున్నగా అయ్యింది. అతని ఎర్రటి శరీరం ఇంకొంచెం ఎర్రబడింది.

సత్యం సిగ్గుపడ్డాడు రాజు పోకడలకి. మరీ కుర్రతనం కాకపోతే అమ్మాయిల్ని చూసినప్పుడల్లా అందాన్ని ఎక్కువ చేసుకోవడం ఏమిటని.

"అందరిలోకీ ఆ అమ్మాయి బాగుంది కదూ? ఇందరే కాదులే, ఎందరిలోనైనా ఆ అమ్మాయి బాగుంటుంది." అన్నాడు సత్యం.

ఆ బాగున్న అమ్మాయి, తక్కిన అమ్మాయిలూ దగ్గరగా వచ్చారు. సన్నగా నల్లగా పొడుగ్గా ఉండే సత్యం, – తెల్లగా బంతిపూల రథమల్లె ముద్దుగా ఉన్న ఆ అమ్మాయి బాగా దగ్గిరకు వచ్చినా విశ్వరూపం ఎత్తలేదు, మామూలుగా నడిచిపోయాడు.

తెల్లచీర కట్టుకున్న ఆ అమ్మాయి మాత్రం చాలా బాగుంది అను కున్నాడు. రాజుతో కూడా అన్నాడు.

బీచి దగ్గర కాఫీ తాగుతూ మళ్ళా చెప్పాడు రాజుకి—తెల్ల చీర కట్టు కున్న అమ్మాయి చాలా బాగుంది అని. సాధారణంగా అమ్మాయిల అందాన్ని మెచ్చుకోని సత్యం, ఇవాళ ఈ తెల్లచీర కట్టుకున్న అమ్మా యిని రెండవమాటు మెచ్చుకోడం చూసి రాజు ముచ్చటపడ్డాడు. ఆ అమ్మాయిమీద సత్యం కవిత్వం చెప్పలేదుకాని అందం అనేమాటకి నిర్వ చనం ఆ అమ్మాయి అన్నాడు.

హిమవంతుడు కదిలాడు అనుకున్నాడు రాజు. ఇంటికి వెళ్ళి నప్పుడు సత్యం మళ్ళా మెచ్చుకున్నాడు. "ఆ అమ్మాయి నవ్వితే ఎంత బాగుంటుంది!"

"ఎంత బాగుంటుందీ" అంటూ వంత చెప్పాడు రాజు.

*   *   *

ఆదివారం సాయంత్రం ఐదుగంటలకి లజ్ కార్నర్‌లో ఉన్న షాపు దగ్గర నిల్చున్నాడు సత్యం. నిన్న చూసిన అందమైన అమ్మాయి షాపులో రిబ్బనులు కొంటున్నది. రెండు నిమిషాల తరువాత ఆ అమ్మాయీ, స్నేహితురాలూ బయటకి వచ్చారు. ఆ అమ్మాయి ఎందుకో కిలారున నవ్వింది.

రాజు వచ్చాడు. సత్యం భుజంమీద చెయ్యివేసి "ఆ అమ్మాయి నవ్వు హిమమువలె శీతలంగానూ, వెన్నెలవలె తెల్లగానూ, ఆకాశమువలె నిర్మలంగానూ ఉన్నది" అన్నాడు.

పకాలున నవ్వాడు సత్యం. రోడ్డు దాటబోతున్న ఆ అమ్మాయి ఆగి

వెనక్కి చూసింది క్షణంలో సగంసేపు. మిగతా సగం క్షణంసేపూ కంగారుపడింది. ఉత్తర క్షణంలో మల్లెపూల అంగడివేపు చూసి, "మల్లెపూలు కొనుక్కుందామే" అన్నది స్నేహితురాలితో.

"పట్టుదారంమీద ముత్యాలు జారినట్లు, ఈ అమ్మాయి సన్నటి స్వరంమీదుగా పెదవులు దాటి మాటలు అవతరిస్తున్నవి" అన్నాడు సత్యం.

"ఇవాళ ఎన్ని కప్పులు కాఫీ తాగావు ?"

"ఏం ?"

"కవిత్వం ప్రకోపిస్తున్నది."

"ఏడిశావులే గాని.... హనుమాన్లూ బీచికి పద" అన్నాడు సత్యం.

"మా అమ్మావాళ్ళు నా బారసాల రోజున వారు రామరాజు అని పేరు పెట్టారట. అందరూ అదేమాట.... నువ్వూ అలాగే పిలూ" అన్నాడు రాజు.

సత్యం నవ్వలేదు. మల్లెపూలు కొనుక్కుని బీచీపేపు వెళ్తున్న ఆ అమ్మాయిని చూస్తున్నాడు.

బీచికి వెళ్ళే ట్రాములో ఎక్కారు ఆ అమ్మాయిలు ఇద్దరూ. రాజు, సత్యం వాళ్ళకి ఎదురుగా కూర్చున్నారు. ఆ అమ్మాయి కిటికీలోంచి బయటికి చూస్తున్నది. తల పక్కకు తిప్పి సత్యం జోక్సు కట్ చేశాడు. రాజు యధాశక్తి భూమి బీటవేసేట్లు నవ్వాడు.

ఆ అమ్మాయి తలమాత్రం ఇటు తిప్పలేదు, చలించలేదు. అలా మెడ పక్కకి తిప్పి, కళ్ళు ఇంకా పక్కకి తిప్పి రోడ్డుమీద బోర్డులు అంత తీక్షణంగా చదివేస్తే, దరిమిలాను ఆ అమ్మాయికి మెడ నెప్పి పట్టడానికి అవకాశాలు లేకపోలేదు అనిపించింది సత్యనారాయణకి.

"రాజా...ఇది నీకు తెలుసా?"

"ఏది నాకు తెలుసా?"

"మా చుట్టాల అమ్మాయి ఒకర్తె ఉండేది. దానివి పంకజాలవంటి పెద్దకళ్ళు. కాని ఎప్పుడూ ఎటు చూస్తే అటే చూస్తూ ఉండేది. కళ్ళు కదిపేది కాదు. అట్లా ఉండగా ఏమయిందో తెలుసా?"

"ఏమి అయిందో తెలియదు" అని భావము.

"కొన్నాళ్ళలో అంత చక్కని పెద్దకళ్ళు చింతాకులంత చిన్నవయి పోయాయి."

ఆ అమ్మాయి మెడమాత్రం పక్కకి తిప్పలేదు. నవ్వలేదు. భ్రుకుటి ముడిచి కేంద్రీకృత దృష్టితో చూచిన సత్యానికి ఆ అమ్మాయి ముఖంలో ఏ చలనమూ కనిపించలేదు_అధమం చిరునవ్వు ఛాయలు కూడా...

ఎదురుగా వున్న రెండో అమ్మాయి మాత్రం పెదిమలు బిగించి నవ్వు ఆపుకుంది.

శాంథోమ్ బీచి దగ్గర ట్రాము దిగి, వెంటనే రిక్షా ఎక్కి వాళ్ళు హాస్టలుకి వెళ్ళారు.

బీచిలో కాస్సేపు నిశ్శబ్దంగా కూర్చుని సిగరెట్టు కాల్చాడు సత్యం.

"ఆ అమ్మాయి నిజంగా అందంగా ఉందోయ్" అన్నాడు రాజు.

"అందమేకాదు. ఆ అమ్మాయిది సూదివంటి సూక్ష్మబుద్ధి. చాలా తెలివైనది, దూరదృష్టి వుంది. సంపూర్ణమైన స్త్రీత్వం పొందింది ..రాజూ "డిగ్నిటీ" అనే మాటకి పూర్తి నిర్వచనం ఆ అమ్మాయికి తెలుసును."

"ఔను, నిండుకుండ తొణకదు" అన్నాడు రాజు.

"ఏమో పైన బుడగలు ఉన్నా తొణకదు."

"బుడగే వుంటే కొంచెం సేపేగా."

"ఏడిశావు కవిత్వం చదవకు."

"ఆ అమ్మాయి ఎవరో!"

"అలా ఆశ్చర్యపడుతూ ఉండు. ఆకలిగా ఉంది. నేను ఇంటికి వెళ్తా."

*   *   *

తిరిగి ఆదివారం వచ్చేలోగా ఆ అందమైన అమ్మాయిని ఆరుసార్లు చూశాడు సత్యనారాయణ. ఈ ఆరు సార్లలోనూ దాదాపు మూడుసార్లు ఒంటరిగా కనపడింది ఆ అమ్మాయి. పలకరించి మాట్లాడుదాం అనుకున్నాడు సత్యం. కాని, ఏమని మాట్లాడుతాడు? ఆ అమ్మాయి చూస్తే "హౌటు షో డిగ్నిటీ" అనే పుస్తకం నిత్యపారాయణ చేస్తున్నట్లుంది జవాబివ్వకపోతే...

లోకల్ రోమియోల తొందర, తాపత్రయం చూసి తను ఎన్నిసార్లో నవ్వుకున్నాడు. "వీళ్ళు బొత్తిగా పసివాళ్ళు, డిగ్నిటీ తెలీదు" అని. అసలు చదువు సంస్కారం కల ఒక అమ్మాయిని పలకరించి మాట్లాడడానికి ఎందుకు ఇన్ని ప్రశ్నలకి జవాబు చెప్పుకోవాలో. పరస్పరం వాళ్ళకింత భయం ఏహ్యత ఎందుకు కలగాలి? అమ్మాయి నవ్వు చూసి అబ్బాయీ, అబ్బాయి చొరవ చూసి అమ్మాయీ తొందరపడి, పరస్పరం అంచనాలు వేసి విలువలు కట్టి, అపోహలు ఏర్పరచుకున్నారంటే అది వాళ్ళ తప్పు కాదు. చుట్టూ వున్న గాలీ, నీరు, మనుష్యులూ వాళ్ళ కుసంస్కారాల ఫలితం...

సత్యానికి నవ్వొచ్చింది. తను సమాజంయొక్క సంస్కారం గురించి ఇంత హఠాత్తుగా ఇవాళ ఆలోచించడం సిల్లీగా కనపడ్డది. తన

దాకా వస్తేకాని తెలీదు-అని సామెత చెప్పాడు ఒకాయన. బహుశా ఆయన దాకా వచ్చాక ఆయన ఈ సామెత చెప్పి వుంటాడు.

మొత్తానికి దక్షిణ హిందూదేశపు బావిపౌరులు అయిన యువకులు అందరిలాగానే సత్యంకూడా ఈ అమ్మాయితో మాట్లాడి, ఆమె పేరు, ఆమె ఏం చదువుతున్నదీ అడిగి తెలుసుకోటానికి భయపడ్డాడు. కాకపోతే జంకాడు. లేకపోతే సందేహించాడు. పుస్తకాలలో ప్రవహించే వాక్యాలకీ, జీవితంలో తూచి అనవలసిన మాటలకీ, తెలుపుకీ, నలుపుకీ ఉన్నంత తేడా వుంది.... "నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నా. నా హృదయం నీకు అర్పిస్తున్నా" అని మీరు ప్రేయసివేపు చూస్తూ అనగలరూ!

అందుచేత ఆదివారంలోగా సత్యం ఆ అమ్మాయిని చూసిన ఆరు సార్లలోనూ అధమం ఒక్కసారి అయినా పలకరించలేదు. ఆ అమ్మాయి అంతకన్నా తొణకలేదు.

తనలాగే ఆ అమ్మాయికి కూడా ఇంత విచక్షణ తెలిసినా, ఆమె కూడా అందరితోపాటుగానే ప్రవర్తిస్తుంది. ప్రవాహంలో కలిసిపోతుంది. ఎందుకు అంటే—అది మనుష్యులమీద ప్రేమదేవత శాపం...ఇలా అనుకోవడం ఒక ఓదార్పు.

యుగాల నాటి అనాగరిక మానవుడికీ, దివినుంచి దిగిన పాపికీ సంస్కారం తెలీదు. మనసులో ప్రేమపొంగినా, అసహ్యం పుట్టినా తక్షణం వెల్లడిస్తారు_ఏడ్చి, కొట్టి, కరిచీ-సంస్కారం పొంది మనస్తత్వాల రహస్యాలు ఊహించగల మనం మన మనసులని దాచేసుకుంటాం. మన మనస్సులో భావాలు దాచుకుని, వ్యతిరేకమైనవి చెప్పటానికీ, మోసం చెయ్యటానికీ, అబద్ధం చెప్పడానికీ మన "భాష"ని సృష్టించాం. ఎదటివాడికి నీమీద ఇష్టమని నువ్వు తెలుసుకుని ఆనందిస్తూ, నీ ఇష్టాఇష్టాలు నీలోనే దాచుకుని వాడి ఆవేదన చూసి ఉపేక్షించగల నిన్ను శాడిస్టు అన్న వాణ్ణి నువ్వు సినిక్ అంటావు.

సామెత చెప్పినట్లు తనదాకా వచ్చింది కాబట్టి అంతర్యాల ముసుగులు తొలగించి నగ్నీకృతం చెయ్యడానికి నిశ్చయించాడు సత్యం. లోకాన్ని మరమ్మత్తు చెయ్యడం గురించి పుస్తకాల్లో చదివాడు. తనని మరమ్మత్తు చేసుకోటం తన దగ్గిరే చదువుకుంటాడు.

ఆదివారం సాయంకాలం అమ్మాయిల కాలేజీలో కార్నివాల్‌కి వెళ్ళాడు సత్యం. రాజు గేటు దగ్గిర కనపడ్డాడు. లోపల పదివేలమంది సత్యాలున్నారు. పదివేలమంది అందమైన అమ్మాయిలు ఉన్నారు. దీపాలు ఉన్నవి. సంగీతం ఉంది. హంగామా ఉంది. ఆనందం ఉంది. విద్యుద్దీపాల కాంతివలె సంస్కారం కుంభవృష్టిగా కురుస్తుంది. ప్రవహిస్తుంది.

"ఏమిటి సత్యం. ఈ గూడకట్టూ నువ్వూను" అన్నాడు గార్డిన్ మధ్య నించున్న రాజు.

"సింపుల్‌గా ఉంటుందని"

"సింపుల్‌గా ఉండటమే ఒక పోజు" అన్నాడు ఒక శోభనాద్రి.

"రేటెంత?"

"ఆ?"

"నీ విట్టుకు రేటు ఎంతా అంటున్నా"

"విట్టుకాదు, సూక్తి. సూక్తి ఒక్కింటికీ ఒక సిగరెట్ ఛార్జి"

ఇద్దరూ సిగరెట్ అంటించారు. కార్నివాల్ చూస్తూ తిరగసాగారు. అంతా జూదం. బెటింగ్. మంచి ఉద్దేశంతో కాబట్టి తప్పులేదు. అనుకున్నాడు సత్యం.

హఠాత్తుగా ఆ అమ్మాయి కనపడింది స్నేహితురాలితో. ఇంతవరకూ కార్నివాల్ ఎక్కడి నించి చూడాలో నిర్ణయించుకోలేని సత్యానికి సరి అయిన మార్గం దొరికింది—ఆ అమ్మాయి అడుగు జాడలే.

రౌలట్ బల్లదగ్గిర ఆగారు ఆ అమ్మాయిలు. దాని పేరు వీల్ ఆఫ్ ఫార్ట్యూన్.

నాలుగో నెంబరు మీద పావలా కాసింది ఆ అమ్మాయి. ఎనిమిదో నెంబరు మీద పావలా పెట్టాడు సత్యం. చక్రం గిర్రున తిరిగి ఆగింది. చివరికి గెల్చిన నెంబరు 32.

డబ్బులు పోయినందుకు ఆ అమ్మాయి తమాషాగా నవ్వింది. సత్యం కూడా నవ్వాడు. బీటుకు 8X4=32 అన్నాడు గట్టిగా. జనాంతకం విని కిలకిల నవ్వింది ఆ అమ్మాయి.

"సుమతీ! తొరగా రావే" అన్నది ఎవలో అమ్మాయి దూరంనించి.

"రావే పోదాం" అంటూ ఈ అమ్మాయి స్నేహితురాలి చెయ్యి పట్టుకుని బయలుదేరింది.

"అమ్మయ్య. పేరు తెలిసింది. ఈ పిల్లపేరు సుమతి" అన్నాడు సత్యం.

* * *

మర్నాడు ఉదయం తొమ్మిదిలోగా అనేకమంది పరిచితులని కలుసుకుని, "సుమతి" అనే అమ్మాయి ఆడపిల్లల కాలేజిలో బి. యే. మొదటి సంవత్సరం చదువుతున్నదని తెలుసుకున్నాడు సత్యనారాయణ.

సాయంత్రం వరకు చాలా జాగ్రత్తగా ఆలోచించి, చివరికి సుమతికి ఉత్తరం రాయడానికి నిర్ణయించాడు. ప్రేమలేఖ కాదు. ఎంత మాత్రం కాదు. బొత్తిగా కాదు—కేవలం పరిచయం కోరుతూ ఆ రాత్రి ఉత్తరం రాశాడు హాస్టలుకి అపార్థాలకు, చిరాకులకు, పరాకులకు అవకాశాలు లేకుండా సవ్యంగా సంస్కారంగా రాశాడు.

ఆ అమ్మాయిని తాను చాలాసార్లు చూశాడు అనీ, తనని కూడా ఆ అమ్మాయి చూసిందనీ సూచించి, కార్నివాల్ నాటి సంఘటన వివరించి, ఆమెతో మాట్లాడాలని తాను ఆశిస్తున్నాననీ. అభ్యంతరం లేకపోతే హాస్టలు వద్ద కాని, బీచ్ వద్ద కాని తాను కలుసుకొని మాట్లాడతానని అతడు రాసిన లేఖ సారాంశం.

తరువాత ముప్పయి రోజులలో సత్యం సుమతికి పదిహేను ఉత్తరాలు రాశాడు. ప్రతి ఉత్తరం చిన్నదిగా ఉండేది. బాధ తెలిసిన భాషలో భాష తెలిసిన బాధతో ఉండేవి. ఆ అమ్మాయి ఆ వాక్యాలు పైకి చదివితే ఆమె లేత పెదవుల మీదుగా రావడానికి అర్హతకలిగిన అందమైన మాటలు ఊహించి రాశాడు. ఆమె ఫలానా ఐస్‌క్రీం పార్లర్లో ఐస్‌క్రీం తింటూ ఉండగా తాను ఆమెని చూడడం ఆమె చూసి ఉండవచ్చు. ఆ ఫలానా పార్లరుకు ఫలానా రోజుని సాయంత్రం వస్తే తాను సంతోషిస్తాను అని రాసేవాడు. కాకపోతే బీచికాంటీను దగ్గరేనా సరే అన్నాడు. కావలిస్తే తన స్నేహితురాలిని వెంటబెట్టుకుని రావచ్చు అని సూచించాడు. ఈశతాబ్దంలో వచ్చిన కవిత్వాల అందం యావత్తూ పుణికి పుచ్చుకున్న అందమైన వాక్యాలు రాసేవాడు.

కాని అతను సూచించిన చోటుకి కోరిననాడు, చెప్పిన టైముకి ఆమె రాలేదు. అతను నిరాశతో చూసిపోయేవాడు. అతడు ఎదురుచూడని క్షణాన హఠాత్తుగా అవతరించేది, అదృశ్యమయ్యేది.

ఈ ఉత్తరాలు రాయడం ప్రారంభించిన తరువాత సత్యం కూడా డిగ్నిటీలో ప్రాథమిక సిద్ధాంతాలు అమలు పరిచాడు.

ఆ అమ్మాయి రోజూ కనబడుతూనే ఉంది. ట్రాములో, బస్సులో బీచిలో, ఐస్క్రీం పార్లర్—హాస్టలు గేటు మలుపులో.

ఇప్పుడు సత్యం ఆమెకి ఎదురైనపుడు అల్లరి చేయడు. ఆమె దృష్టిని ఆకర్షించ ప్రయత్నించడం, గట్టిగా జోక్సు కట్ చెయ్యడం మానేశాడు.

అసలు ఆమె కనబడగానే ఆమెని తప్ప మిగతా ప్రపంచాన్ని అంతా చూసే వాడు. చాలా మంచివాడిలాగ, ఆమె ఉనికి తెలియనివాడిలాగ ఎటో చూస్తూ వెళ్ళిపోయేవాడు.

అతనికి ఒకటే ధైర్యం. తను ఉత్తరాలు రాస్తున్నాడు. తను చెప్పు కోవలసినవి అవి చెబుతున్నవి. ఇష్టపడి ఆ అమ్మాయి ఇంటర్వ్యూ ఇస్తే తరువాత తను చెప్పుకుంటాడు.

ఆ అమ్మాయి కూడా అతను ఎదురైనప్పుడు చాలా మామూలుగా, నిశ్చలంగా వెళ్ళేది.

ప్రతి ఉత్తరంలోనూ ఆ అమ్మాయి నవ్వూ, ఆమె చలనం, విన్యాసం తనలో రేకెత్తించిన అనుభూతిని అక్షరాలలో నింపి పంపేవాడు.

రాజు ఒకమాటు అపశ్రుతి పలకడానికి ప్రయత్నించాడు. పక్షుల పాటలు నీ కోసం కాదు వాటి కోసం. కాని నువ్వు అవి విని అనుభూతి పొందుతావు. అమ్మాయి చిరునవ్వూ అంతే. నవ్వులన్నీ నా కోసమే అని ఎవడి మటుకు వాడే అనుకుంటే పక్షులన్నీ పాటలు ఆపేయవలసివస్తుంది అని.

సత్యం నవ్వాడు "నీకు తెలీదు లేవోయ్" అంటూ.

ఇరవై అయిదు ఉత్తరాలు రాశాక ఒక చిన్న సంఘటన సంభ వించింది.

లంచ్‌లో ఆ అమ్మాయి బస్సు ఎక్కింది. తనూ ఎక్కాడు కుర్రాడి లాగ. లాయిడ్స్ రోడ్డు దగ్గర ఆమె దిగి ఒక ఇంట్లోకి వెళ్ళింది.

హఠాత్తుగా ఒక ఆలోచన మెరిసిన ఫలితంగా తక్షణం టాక్సీఎక్కి ఇంటికి వెళ్ళాడు. షెడ్డులో కారుతీసుకుని మళ్ళీ వచ్చాడు. బస్సు ఆగేచోట పక్కగా ఆపి కూర్చున్నాడు. ఆరు సిగరెట్లు, అరవై వేల ఆలోచనలూ....

ఆ అమ్మాయి రోడ్డు మలుపు తిరగడం చూసి కారు స్టార్టుచేసి పక్క వీధులంట తిరిగి అటునించి వచ్చాడు. ఆమె దగ్గర కారు ఆపాడు తను అప్పుడే ఆమెని చూచినట్లు.

"హలో!...మీరు కాలేజీకేనా?"

అవునన్నది ఆ అమ్మాయి.

"అభ్యంతరం లేకపోతే కారులో ఎక్కండి. అక్కడ డ్రాప్ చేస్తాను"

సందేహించి ఆమె అంది: "అక్కరలేదండి, థేంక్సు."

"ఫరవాలేదు రావచ్చును" అన్నాడు సత్యం కొంచెం తలవంచుకుని.

"అబ్బే వద్దండి బస్సులో వెళ్తా"

ఒంటరిగా వెళ్ళిపోయాడు సత్యం.

*　　　*　　　*

సాయంత్రం రాజు తీర్పు చెప్పాడు: "ఆ అమ్మాయిది తప్పు కాదు. నీ తప్పుకాదు. నీ పర్సనాలిటీ, నీ అంతర్యాలకు తగినట్టు ఉండదు. నువ్వు రాసే ఉత్తరాలు చదివి నీ మొహం చూస్తే నమ్మరు నిన్ను."

రాత్రి తొమ్మిదింటికి డేగ తరిమిన పావురంలాగ పరుగెత్తుక వచ్చాడు రాజు.

"సత్యం! పొద్దున ఆ అమ్మాయి కారెక్కకపోవటం ఆమె తప్పూ కాదు, నీ తప్పూ కాదు. మన పొరపాటు."

"ఏమిటి నువ్వనేది?"

"సుమతి పేరు సీత."

"ఊ?..."

"సీతని సుమతీ అంటే పలుకుతుందా?"

"నిజమే."

"అక్షరాలా... ఇప్పుడే తెలిసింది. మా అత్తయ్య కూతురు సుగుణా, మీ ఏంజెలూ లజ్‌కి వచ్చారు ఇందాక. నువ్వు ఇంటికి వెళ్ళగానే షాపింగ్ చేసుకొని ఏంజెలు బస్సెక్కి వెళ్ళిపోయింది. సుగుణని పలకరించాను. మీ ఇంటిదాకా వచ్చిందిలే. పాంగ్రిలానించి ఏంజెల్‌తో కలిసి వచ్చిందట—"సుమతి నీకు ఫ్రెండా" అన్నా. "సుమతి కాదు. దీని పేరు సీత" అంది. ఆశ్చర్యపడ్డాను. "ఏవిటి బావా! విశేషం" లంది కనుబొమలెగరేస్తూ. "అదే అదే సీత పేరు సుమతి అనుకున్నాను" అన్నా.

"కాదు సీత పేరు సీతే, సుమతి పేరు సుమతే. పోతే సీత హాస్టలులో ఉంది. సుమతి అడయారులో వాళ్ళమ్మా నాన్నా అక్కచెల్లెళ్ళతో ఉంది" అని చెప్పింది.

సత్యం గుండె ఝల్లుమంది. "అయితే మన ఉత్తరాలు మువ్వయీ...యు మీన్....లెటర్సు...ఐ మీన్..."

రాజు సుస్పష్టమైన తెలుగులో వాక్యీకరించాడు. "అవును" సీత అనుకుంటూ నువ్వు రాసిన ఉత్తరాలు సుమతికి వెళ్ళాయి. ఆ సుమతి ఎవరో నీ ఉత్తరాలు చదువుకుని ఏమయిపోతుందో వెండి తెరమీద చూడాల్సిన విషయం. పోతే, సీత నిన్ను గురించి ఏమీ అనుకోటం లేదు. నీ ఉత్తరం ఒక్కటీ ఆమె పేర వెళ్ళలేదు కనుక. నువ్వు రోడ్డుమీద ఆ సీతని చూసినప్పుడు మడి కట్టుకొంటున్నావు. బంగారు తండ్రిలా తల వంచుకుని పోతున్నావు. అందువల్ల ఇప్పుడు సీత దృష్టిలో నువ్వు ఎవరు! బాటసారివి. బైపాసర్‌వి. శ్లోకం చదువు! "సుమతీ సుందరి! ప్రీత్యర్థం—నమస్కారం సమర్పణమ్"

ఆ రాత్రి అనిర్వచనీయమైన వైరుధ్య అనుభూతుల సంఘర్షణల మధ్య తుపాను గాలిలో రావి ఆకువలె రెపరెపలాడే గుండెలతో సత్యం సీతకి మొదటి ఉత్తరం రాశాడు. చాలా పెద్ద ఉత్తరం!

"నిన్న కారులో ఎక్కనందుకు— మిమ్మల్ని ఇప్పుడు అభినంది స్తున్నాను. మీ పేరు సుమతి అనుకుని ముప్పై ఉత్తరాలు రాశాను. అవి మీకే చేరినవన్న అభిప్రాయంతో 'వన్ వే ట్రాఫిక్' అయినా మనకి పరిచయం ఉంది అన్న ఉద్దేశంతో మీకు నేను నిన్న కారుమీద లిఫ్టు ఆఫర్ చేశాను. అంతేకాని అపరిచిత లందరినీ కారులో ఎక్కమని అడిగే అలవాటు నాకు ఎన్నడూ లేదు. ఈ పొరపాటు అర్థం చేసుకోమని కోరు తున్నాను. దయచేసి రేపు ఐస్‌క్రీం పార్లర్‌కి సాయంత్రం ఐదు గంటలకి వస్తే మీకు వివరిస్తాను" ఇదీ ఆ లేఖ సారాంశం.

మర్నాడు సాయంత్రం సీత పార్లర్‌కి వచ్చింది. కానీ చాలామంది స్నేహితురాళ్ళతో—ఉంది. సత్యం పలకరించలేదు. ఆ అమ్మాయి చాలా చలాకీగా ఉంది.

రోజులు దొర్లుతున్నాయి రోడ్లు అరుగుతున్నాయి.

సీత కనబడుతూనే ఉంది. ఎప్పుడూ — ఒక ఊర్మిళ ఒక మాండ విక, శ్రుతకీర్తి కూడా ఉంటారు. ఎన్నో అపాయింటుమెంట్లు నిర్ణ యించాడు. సత్యం సీతకి రాసిన ఉత్తరాలలో ఆయా చోట్లకి వచ్చేది. కాని అతను చెప్పిన రోజుకాదు. కోరిన టైముకి కాదు. హఠాత్తుగా కనపడేది కిలారిన నవ్వు నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయేది.

సీతకి ఉన్న చీరలు మొత్తం పన్నెరకాలో అతనికి కంఠతా. అన్నీ చాలా సింపుల్‌గా, ఆడంబర రహితంగా ఉంటాయి. అందుకే హఠాత్తుగా ఒకనాటినుంచి ఆమె జార్జెట్టు రంగుల చీరెలు కట్టడంతో చివుక్కుమంది అతని మనసు. ఆమె స్వచ్ఛమైన అందానికి ఈ ఆడంబరాలు ఒక అప శృతి అనుకున్నాడు. రాజుకి చెప్పాడు.

"నీ కేం మధ్య ?" అన్నాడు.

"అహఁ.... ఐమీన్.... ఎందుచేతో ఈ షోకులు ఆ సీతకి తగవేమో ననిపిస్తున్నది" అన్నాడు సత్యం.

"ఇష్టం లేదా నీకు?"

"అలా అని కాదనుకో...ఏమిటో అంత మంచి అమ్మాయి ఇలా అయిపోయిందని....బాధ...చిరాకు"

"సత్యం! నీకు పొసెసివ్ ఇన్‌స్టింక్టు బయలుదేరు తున్నదోయ్!" అన్నాడు రాజు.

సత్యం ఉత్తరం రాశాడు.

"సీతా! నాకు మతిపోతున్నది. రేపు సాయంకాలం పార్లర్‌కి తప్పకుండా రావాలి. ఇది ఆఖరి ఉత్తరం. నువ్వు వస్తావు—అని నమ్ముతున్నాను. నువ్వు వచ్చి రేపు నాతో మాట్లాడక పోయినా, అధవా నేను కోరిన షైముకి ఆ చాయలకి వస్తే చాలు. నేను సంతోషిస్తాను. నీకు వీలున్నప్పుడే మాట్లాడవచ్చు.... సీతా! నేను నీకు ఎంతో గౌరవ మైన స్థానాన్ని ఇస్తున్నాను. నిన్ను ఉద్ధరించడానికి చెప్పటంలేదు. నిజం.... పోతే "అసలు నీకు ఎందుకు ఇంత పట్టుదల?" అని నువ్వు అడిగితే నేను ఏం చెప్పలేను. ఏం మాట్లాడుతావు అంటే—ఏమో! కాని ఒక్కటి బాగా తెలుసు. నీతో మాట్లాడాలని నిన్ను జీవితాంతం ఆరాధించుకునే అదృష్టం పొందాలి అని,దీనికి 'ప్లెటోనిక్ లవ్' అని పేరు పెట్టవచ్చు. అలా అని నిన్ను పొసెస్ చేయాలి అని ఆశలేదు....ఏమిటో సీతా! నాకేం తెలీదు. నీతో మాట్లాడాలి అంతే. నీ పరిచయం కావాలి. అధమం హలో! అని పలకరించే పరిచయం. నేను నీతో మాట్లాడాక నీకు ఇష్టమైతే నువ్వు ఇంకోసారి కన పడ్డప్పుడు మాట్లాడవచ్చు. అసహ్యమైతే చీదరించుకోవచ్చు. కాని ఒక్కసారి మాట్లాడి నా బాధ వెళ్ళపోసుకొనే అవకాశం మాత్రం ఇయ్యి. ఇదే నా వినతి."

సీత మర్నాడు అసలు కనపడలేదు.

ఆ రాత్రి సత్యం సీతకి ఇంకొక తుదిలేఖ వ్రాశాడు.

"సీతా ఇది రెండో తుది లేఖ. నవ్వొద్దు... ఇది నిజంగా ఆఖరు ఉత్తరం. నువ్వు రేపైనా తప్పకుండా నా వినతి మన్నిస్తావు—అని ఆశిస్తున్నాను. నువ్వు నిర్లక్ష్యం చేస్తే, మోసం చేస్తే నేను పడే బాధ మితి దాటుతుంది. బహుశా మతిపోయి సద సద్వివేచకణ సన్నగిల్లుతుంది...నీ స్నేహితురాలు ఒకామె నాకు బాగా తెలుసు. ఆ అమ్మాయికి నా కథ చెప్పి నాసంగతి నీకు వ్యక్తిగతంగా చెప్పమని ఆమెని కోరవలసి వస్తుంది. నిన్న నువ్వు లజ్‌లో షాపులో స్నో కొనుక్కుని బయటికి వస్తూ, నన్ను చూసి నీతో ఉన్న స్నేహితురాలితో ఏదోచెప్పి పకాలున నవ్వావు. నీతో ఉన్న ఆ ఊర్మిళ ఎవరో కాని ఆమె కూడ నవ్వింది. నువ్వు ఎందుకు నవ్వావో ఆమెతో నా గురించి ఏం చెప్పావో ఊహించి అంచనాలు వెయ్యదల్చుకోలేదు. నీమీద పూర్తి విశ్వాసం ఉంది—అనుకుంటున్నాను కాని నా విషయం నీ ఫ్రెండ్సుకి చెప్పటం మంచిదికాదు...కాని నువ్వు ఆ పని చేశావు గనక, నేనూ అంతే చెయ్యబోతున్నాను. రేపు నువ్వు కన పడకపోతే నీ స్నేహితురాలితో చెప్తాను. ఆమె నాతరఫున నీతో మాట్లాడు తుంది. రేపు నువ్వు పార్లరుకి వస్తే ఏ గొడవా ఉండదు"

మధ్యాహ్నం పోస్టాఫీసుకి వెళ్ళి ఉత్తరం రాస్తున్నాడు సత్యం పోస్టువారు వుంచిన బల్లమీద అనుకుని. సీత వచ్చింది. తనకి ఎదురుగా నించుని తలవంచుకుని ఉత్తరం రాస్తూంది. సత్యం కొంచెం ఆగి వెనక్కి చూశాడు. కొద్ది దూరంలో నించున్న ఇద్దరు సత్యభామలు తనని పూర్తిగా చదువుతున్నారు అనిపించింది. తల వంచుకుని ఉత్తరం పూర్తి చేసి వెళ్ళి పోయాడు.

సాయంత్రం 5 గంటలకి ఐస్‌క్రీం పార్లర్‌కు వచ్చింది సీత. కాని కూడా చెలికత్తెలు ఉన్నారు. సత్యం లోపలికి వెళ్ళాడు నిశ్చలంగా. కూర్చుని కాఫీ తాగుతున్నది సీత. ఇతని వేపు చూడలే, చెలికత్తెలు మాత్రం మాటలు ఆపేశారు.

కాఫీలు పూర్తిచేసుకుని వాళ్ళు బీచికి వెళ్ళారు. తనకి చెలికాడు దగ్గర లేకపోవడం లోటు అనిపించింది సత్యానికి. గబ గబా నాలుగు వీధులు నడిచి రాజు ఇంటికి వెళ్ళాడు. తిరిగి బీచికి వచ్చేసరికి ఆరున్నర అయింది. చీకటి పడుతూంది. మెయిన్ రోడ్డుదాటి బీచి రోడ్డు ప్రవేశించే సరికి సీత ఎదురుగా వస్తున్నది. కూడా ఒక్క ఊర్మిళే ఉంది.

బాగా దగ్గరకు వచ్చాక సీత కొంచెం తటపటాయించింది ఆగి. ఇది చూసిన సత్యం సందేహిస్తూ ఆగాడు.

అందంగా, అమాయకంగా, మెత్తగా, సున్నితంగా సంస్కారంగా స్టయిలిష్‌గా అడిగింది సీత.

"మిష్టర్ సత్యం మీరేనా అండీ?"

అసలు ఈ అమ్మాయితో ఎట్లా మాటలు మొదలుపెట్టాలా అన్నది పెద్ద సమస్య సత్యానికి. ఈ అమ్మాయి ఈ క్షణాన ఇంత సునాయాసంగా పరిష్కరించబడింది, ఈ హఠాత్ప్రశ్నతో కథ ఈ విధంగా జరుగుతుందని ఎరగని సత్యం కంగారుపడ్డాడు కొంచెం.

"ఔనండి" అన్నాడు చివరకి.

"మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి. ఈ పక్కకి రండి" అన్నది సీత. రాజు తిన్నగా బీచివేపు నడిచాడు. ఊర్మిళ రోడ్డు దాటి ఇంకో శ్రుతకీర్తితో మాట్లాడుతూ నించుంది.

మెడలో ఒంటిపేట గొలుసు పళ్ళకింద నొక్కిపట్టి కనురెప్పలు వాల్చి, చర్చి గోడకి చేరబడి గోడమీద నీడలో నిలబడింది సీత. సత్యం ఆమె ఎదురుగా అవక తవకగా అపభ్రంశంగా నించున్నాడు—తప్పు చేసిన కుర్రాడు తల్లి ఎదుట నించున్నట్టు.

సీత చేతిలో నలిగిన ఉత్తరం ఉంది. అది సత్యం రాసినది.

"ఈ ఉత్తరం...."

సత్యం మాట్లాడలేదు.

"మీరు ఇలా ఉత్తరాలు రాస్తే, ఇవి హాస్టలు అధికారులు చూస్తే మా నడతని సప్పెక్టు చేస్తారండి."

సత్యం కొంచెం స్థిమితపడ్డాడు. "సారీ....కాని మీరు నేను అడిగిన అవకాశం ఇచ్చి ఉంటే అన్ని ఉత్తరాలు రాయకపోదును" అన్నాడు.

"మీరు ఇన్ని రాయకపోతే నేను ఇవాళ మీతో మాట్లాడకపోదు నండి...సరే ఇప్పుడు చెప్పండి మీరు చెప్పదలచుకున్నదేదో."

"అదెలాగండి... ఇప్పుడు ఇక్కడ నించున్నపాటున నేనేం మాట్లాడగలనండీ.... మీరు రేపుగానీ...."

"సారీ, ఇంకోమాటు కలుసుకుందికి వీల్లేదండి" అంది సీత కటువుగా.

"మీరు అట్లా అంటే ఎలాచెప్పండి? ఇలా రోడ్డుమీద నిలబడి..."

సీత కొంచెం మెత్తబడింది.

"అబ్బే మళ్ళా రేపు ఇంకోమాటూ... కలుసుకుందికి వీలుండ దేమోనండి."

సత్యానికి తెలుసు ఆమెకి నిజంగా రావాలనే ఉందని...తను ఇంకో మెట్టు కిందకి దిగాడు.

"అబ్బే, రేపే అని అనటం లేదండి. మీకు వీలు ఉన్నప్పుడు ఎప్పుడేనా సరే... అసలు నేను మిమ్మల్ని పలకరించే అవకాశం కోసం ఎదురుచూస్తున్నాను. కాని ఎప్పుడూ మీతో మీ ఫ్రెండ్సు ఉంటారు... అదృష్టవశాన ఇవాళ మీరే ఈ ప్రసక్తి చేశారు" అన్నాడు.

"అహా. అది కాదులెండి... మీరు ఎవరో అమ్మాయికి చెప్తాను అని ఆ అమ్మాయి నీతో మాట్లాడుతుందనీ ఏదో ఏదో రాశారు. అందుకని ఇప్పుడు నేనే పలకరించాల్సి వచ్చింది."

సత్యం మాట్లాడలేదు.

వంచిన తల పైకెత్తి ధైర్యంగా అతని మొహంలోకి చూస్తూ సీత దమాయింపు అభినయించింది. "ఇప్పుడు చెప్పండి మీరు చెప్పదలచుకున్నది" అంటూ.

"అదే చెప్పాను కదండి ఇలా హఠాత్తుగా కలుసుకుని రోడ్డుమీద ఏం చెప్పమంటారు... రేపు వీలయితే..."

"సరే. రేపు మధ్యాహ్నం ఒంటిగంటకి రండి ఈ పోస్టాఫీసు దగ్గరకి."

సత్యం అంగీకరించి ఇంగ్లీషులో వందనాలు తెలిపాడు. "సరే మీరు వెళ్ళండి. మీ స్నేహితురాలు పాపం కాసుకుని ఉంది" అన్నాడు.

సీత మెల్లిగా బయలుదేరి వెళ్ళింది.

* * *

పోస్టాఫీసు పక్కని చెట్టు నీడని కారు ఆపాడు సత్యం. ఒంటిగంట అయింది. సీత ఇంకా రాలేదు.

ఎండ తీవ్రంగా ఉంది. గాడుపు వీస్తున్నది. రోడ్డుమీద ఎక్కడా మనుష్యులు నడవడం లేదు. పక్షులుకూడా ఎండకి బెదిరి గూళ్ళలో కునుకుతున్నాయి.

ఎండ వేడితో, వేడి గాడుపుతో నిండి నిర్మానుష్యమై, మండుతూ ఉన్న తారు రోడ్డులో దూరంగా ఎండమావులు కనబడుతున్నవి. ఆ నిశ్శబ్దతలో, స్తబ్దతలో, శూన్యతలో ఎడారిగీత వంటి ఎండిన సంగీతం

మందంగా ఈదుతోంది. సముద్రఘోష నిర్విరామంగా ఉపశ్రుతి వేస్తూంది. జీవితంలోని నిర్జీవతను ఇంత నిర్దయతో ఆలాపించే ఎడారి రాగంలో అపశ్రుతి ధ్వనిస్తూ గవర్నమెంటు బస్సు మహావేగంగా వెళ్ళిపోయింది. తిరిగి నిశ్శబ్దత...స్తబ్దత...శూన్యత.

ఒంటిగంటమీద మూడు నిముషాలు అయింది. సిగరెట్టు అంటించాడు సత్యం. రెండు పీల్పులతో చిరాకు పుట్టింది. విసిరి నేలకు కొట్టాడు.... సీత ఇంకా రాలేదు.

పరాకుగా పాట మొదలు పెట్టాడు. రెండు నిమిషాలసేపు తను పాడింది విన్నాడు. తను పాడిన రాగం ఏదో జాలిపుట్టించేట్టుగా, బాధని ధ్వనించింది...సంతోషంగా ఇంటిదగ్గర ఈల పాట వేసి బయలుదేరిన తను ఇప్పుడు ఆవేదనతో నిండిన ఈ రాగాన్ని ఎందుకు ఆలాపించాడు? అది ఎలా ధ్వనించింది? తను మనస్సులో నిజంగా బాధపడుతున్నాడా? .. పర్యవసానం బాగుండ దేమోనని భయమా?

సీత తనతో మాట్లాడటానికి ఇలాటి సమయం—ఈ మిట్టమధ్యాహ్న మపుడు మండుతున్న తారురోడ్డు పక్క— ఎందుకు నిర్ణయించింది?... తను చెప్పి ఉండవలసింది—మధ్యాహ్నం వద్దు, సాయంత్రం మాట్లాడ దామని...మధ్యాహ్నం మాట్లాడడానికి ఒప్పుకున్నది సాయంత్రం అంటే ఎందుకు ఒప్పుకోదు. మధ్యాహ్ననికి సాయంత్రానికి తేడా ఏముంది.

చాలా ఉంటుంది అనుకున్నాడు సత్యం. నలుపుకీ, తెలుపుకీ, ఏడుపుకీ, నవ్వుకీ ఉన్నంత తేడా— అశుభానికీ శుభానికీ ఉన్నంత, ఇష్టతకీ అయిష్టతకీ ఉన్నంత.

ఈ తేడాలు తెలిసే— వాటి విలువలు తెలిసే సీత తమ సమాగ మానికి ఈ మిట్టమధ్యాహ్న ముహూర్తం నిర్ణయించిందా?

అసలు నిన్నటితో కథ ముగించక, ఇవాళ తిరిగి మాట్లాడడానికి సీత ఎందుకు అంగీకరించింది?... భయపడింది కాబోలు— అనుకున్నాడు సత్యం. తను ఇంకో అమ్మాయికి చెప్తాను అని బెదిరించాడుగా. కేవలం మూడో వ్యక్తికి ఈ కథ తెలుస్తుందేమోననే భయం సీతకి ఉంటే ఆమె నిన్ననే నిర్మొహమాటంగా, కటువుగా, సరిఅయిన, బరువైన మాటలతో కథ ముగించును. "అబ్బాయ్? నువ్వు ఎవరి ద్వారాను రాయబారాలు పంపనక్కరలేదు. దయచేసి ఈ విషయం మరిచిపో, ఇక ఉత్తరాలు రాయకు, నాకు యిష్టంలేదు" అని చెప్పి ఉండును.

సీత అలా చెప్పలేదు కాబట్టి ఆమెకి ఇష్టం ఉంది.... అందువల్ల భయం లేదు. అయితే, ఇంక ఆమెని బాధించేది ఏమిటి... సందేహం. అనుమానం.... ఎందుకంటే సత్యం ఉత్తరాలు, తన ప్రవర్తన, ప్రవృత్తి ఏర్పరచే అభిప్రాయాలతో తన ఆకారం— పెర్సనాలిటీ ఏకీభవించదు. రెండింటికీ వైరుధ్యం ఉంది. సీత ఇది చదువుకున్నది. అందుకే సీతకి సందేహం. ఈ అబ్బాయిలో తాను ఉంది అనుకుంటున్న సిన్సియారిటీ, నైతికౌన్నత్యం నిజంగా ఉన్నవా-అనీ ఈ అబ్బాయి లోకంలో స్వయంగా నిలవగలడా? అనీ... ఇతని నీడలో నిలిచిన వారికి విశ్రాంతి, సంతృప్తి దొరుకుతాయా అని....

అమాయికంగా నిన్నుచూసి ఆరాధిస్తున్నట్లున్న అతని కళ్ళ వెనక మోసం కౌటిల్యం ఉండగలవా? సీతకి ఎక్కడా కనపడలేదు. తాత్కాలిక లక్ష్యసాధనకి తలపెట్టే ఆశల ఛాయలు అతనిలో ఆమెకు దొరకలేదు. ఆమె చదివిన మనుష్యులకీ, ఈ అబ్బాయికీ పోలికలేదు. వైరుధ్యం ఉన్నది. ఈ వైరుధ్యం, ఈ అబ్బాయిలో కనబడే ఈ అమాయకత్వం, మంచితనం ఈ ప్రేమ—ఇవి అన్నీ నిజంగా ఉన్నవా? అభినయమా?... ఇది సీత సందేహం... భయం కాదు.... సీతకి.... ఈ సందేహం తీరితే ఆపైన పర్యవసానం తెలుపా నలుపా అన్నది వేరే విషయం.

నీకూ నాకూ కలసి ఇంకో రేపు లేదు అని మొదట గంభీరంగా ధ్వనించిన సీతకీ, తరువాత రెండు నిముషాలలో సత్యాన్ని నిర్భయంగా చూచి అతని మాటలోని 'సిన్సియారిటీ'ని తూచిన సీతకి తేడావుంది. అందుకే సత్యం మళ్ళీ బతిమాలగానే 'రేపు'కి అంగీకరించింది....

సత్యం టైము చూశాడు. ఒంటిగంటా అయిదు నిముషాలు. అయింది. అరఫర్లాంగు దూరంలో ఉన్న హాస్టలు గేటులోంచి సీత బయటకు వస్తూంది. కూడా ఒక శ్రుతకీర్తి ఉంది. ఒక్క నిముషంలో సీత కారు దగ్గరికి వచ్చింది. కారు దిగి బయటకు వస్తూ చిరునవ్వు నవ్వాడు సత్యం. సీత నవ్వింది బదులుగా. సీతకి ఇంత శ్రమ ఇచ్చినందుకు ఇంగ్లీషులో విచారించాడు సత్యం. శ్రుతకీర్తి ఆగకుండా తిన్నగా పోస్టాఫీసులోకి వెళ్ళి ఒక కార్డుకొని మహా వేగంతో రాత ప్రారంభించింది. ఈ 'ఇందుకు సాక్షురాలిని' సీత ఎందుకు తెచ్చిందో అంతుపట్టలేదు సత్యానికి...

పోస్టాఫీసు కటకటాలకి జేరబడి నించుంది సీత. ఎదురుగా ఎండలో నిలబడ్డాడు సత్యం. తల వంచుకుని సీత అన్నది! "చెప్పండి మీరు చెప్ప దలచుకున్నదేదో."

ఆశ్చర్యపడ్డాడు సత్యం. పని తొందరలో ఉన్న తాసీల్దారు, ఒక్క క్షణం తెరిపిచేసుకొని ఉద్యోగాభ్యర్ధనార్థంవచ్చి ఎదురుగా నిలిచిన కుర్రాణ్ణి చెప్పవయ్యా, నీ గోడు అన్నట్టుగా ఉంది. ఇలా అడిగితే అర్జునుడు, రోమియో, డాన్‌వాన్ కలసి రిహార్సలు వేసుకున్నా ఒక్క ముక్క అనలేరు. మాట పెగలదు. పోతే, అర్జునుడు, రోమియో, డాన్‌వాన్ కూడా కాని సత్యం, తనువేసుకున్న రిహార్సలు ఇటువంటి సన్నివేశానికి కానందు వల్ల జవాబివ్వలేక పోయాడు. తలవంచుకున్నాడు.... తనని, ఇంకోళ్ళ ఎదుట ఫూల్‌చేసే ఉద్దేశంతోనే సీత ఇంకో అమ్మాయిని తెచ్చిందా?

తటాలున తల ఎత్తాడు సత్యం. తనవేపు చూస్తున్న సీత కళ్ళు, గన చలనం చూడగానే వాలిపోటం చూశాడు. నవ్వొచ్చింది.

ఆ నవ్వుకే ఇంకా కొంచెం తెలుపు రంగు వేసి జవాబు చెప్పాడు: "ఎలా సీతా! ఇంత ఎండలో, ఈ రోడ్డుమీద నుంచుని నేనేమి చెప్ప తలను? . దయచేసి ఈ కారులో ఎక్కు, మెరీనా హోటలుకు వెళదాం. అక్కడ వివరంగా చెప్తాను."

"సారీ అలా వద్దండి. ఇక్కడ చెప్పండి. ఇక్కడ ఎవరూ లేరుగా మన మాటలు వినడానికి?" అంది సీత.

సీత బుజాలు తడుముకుంది. అయినా, తను చెప్పిన అభ్యంతరం ఇతరులు వింటారని కాదుగా.

నవ్వుతూ అన్నాడు సత్యం: "పోనీ మీ ఫ్రెండుని కూడా రమ్మ నండి మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే. ఇంకా మెరీనాలో కూర్చోటానికి ఇష్టంలేకపోతే కారులోనే చెబుతా. తిరిగి వచ్చి మీ హాస్టలు దగ్గర డ్రాప్ చేస్తా."

"అబ్బే అవసరం లేదండి ఇక్కడ చెప్పవచ్చండి" అంది సీత.

"చెప్ప కూడదనలేదు నేను. చెప్పలేను అంటున్నా."

ఇద్దరికీ మనస్సులు చివుక్కుమన్నవి. మరుక్షణంలో వాని క్రీనీడలు ఇద్దరిమీదా పడ్డాయి.

సత్యం మళ్ళా ఒక మెట్టు తగ్గాడు. మనసు కుదుటపరచుకుని "పోనీలెండి మీకు ఇప్పుడు వీలులేకపోతే సాయంత్రం కలుసుకుందాం"

"వీల్లేదండి. ఇప్పుడే చెప్పండి చెబుతే. ఇంకోమాటు కలుసుకుం దుకు వీలు ఉండదు" అంది సీత కొంచెం మొండిగా.

సత్యం ఈ దెబ్బకి తట్టుకోలేక పోయాడు. "సరేలెండి. అయితే నేనేం చెప్పలేను. మీరు వెళ్ళొచ్చు" అన్నాడు.

ఇంటర్వ్యూ ఇంత అపభ్రంశంగా, హఠాత్తుగా అపశ్రుతులతో ముగుస్తుందని ఇద్దరూ అనుకోలేదు. సీత మనస్సు చివుక్కుమంది. అతను తనని "వెళ్ళు" అని అంత హఠాత్తుగా, అంత పొగరుగా అన్నందుకు.

సుడిగుండాలతో గాడుపు చెలరేగింది.

"సరే వెళ్తా లెండి. మీరింక ఉత్తరాలు రాయవద్దు" అంటూ సత్యం రాసిన తుది లేఖ అందించింది.

"రాయను లెండి" అంటూ లేఖ అందుకో బోయాడు సత్యం. జారి కింద పడిపోయింది ఆ ఉత్తరం. ఒక్క క్షణం కిందకి చూశాడు సత్యం. తిరిగి సీత వేపు చూశాడు. ఉత్తరం తియ్యకుండా అలాగే వదిలేసి కారు తలుపు తీశాడు.

సీత చలించింది. విచారించింది. తను అనుకోని విధంగా కథ తిరిగింది. కాని తను పూర్తిగా బాధ్యురాలు కాదేమో అనుకుంది— అయితే ఈ తిరుగుబాటు తనకి ఇష్టం లేదా.... తక్షణం సీత రెండడుగులు ముందుకు వేసింది. చివరి ప్రయత్నం.

"ఏమండి .. అసలు మీకు నా ఎడ్రసు ఎలా తెలిసింది?" అంది తటాలున.

ఉద్విగ్నుడై కళ్ళుమూసుకుని కారు ఎక్కుతున్న సత్యానికి సీత మాటల బరువు తెలియలేదు. పరిస్థితులు ఇలా వక్రించాక, తిరిగి అతన్ని ఈ ప్రశ్నతో నిలవేసి— బహుశా అతను చెప్పదలచుకున్నది అతనికి తెలియకుండానే చెప్పించి, సక్రమపరచాలనే ఉద్దేశాల, ఆశల, ఛాయలు సీతలో ఉన్నవని అతను గ్రహించలేదు.

కోపంతో, కసితో, బాధతో, పసివాడిలా జవాబిచ్చాడు సత్యం:

"నే నింకేం చెప్పను, నేను వెళ్ళిపోతున్నా" అని.

తన సదభిప్రాయాన్ని, తన ఆశని, తన వినతిని, తనని లక్ష్యం చేయకుండా సత్యం తిరిగి అవమానించినందుకు కోపంతో సీత చెంపలు ఎర్రబడినవి. పెదవులు వణికాయి. స్వస్తివాచకానికి నాంది చదివింది. "అయితే, సరేలెండి: ఇంకెప్పుడూ ఉత్తరాలు రాయకండి" అంది మహా కోపంగా.

"రాయను లెండి" అన్నాడు సత్యం కారుస్టార్టు చేస్తూ.

రోదసిలో విహరిస్తున్న శతసహస్ర దేవతల కంఠాలు పఠారి సంగీతపు నిర్జీవరాగాన్ని ఆలాపించాయి.

సముద్రుడు వినలేక హోరున ఘోషించాడు.

కారు స్టార్టుచేసి తిన్నగా ఉన్న రోడ్డు చివరికి చూసిన సత్యానికి దూరంగా ఆ తారురోడ్డు మీద మెరుస్తున్న ఎండమావులు కనపడ్డాయి.

"ఎండమావులు" అనుకున్నాడు.

నూరు గజాలు కారు పరుగెత్తేసరికి సత్యం కారుకి బ్రేకు వేసి ఆపాడు. తను పావు నిముషం క్రితం ఎండమావులు అనుకున్నవి నిజంగా ఎండమావులు కావు. రోడ్డుప్రక్క కార్పొరేషన్ పంపుకి చిల్లుపడి మంచి నీళ్ళు రోడ్డుమీద చిన్న తటాకం వలె నిలిచాయి.

"ఎండమావులు కావు" అనుకున్నాడు కారు ఆపిన సత్యం.

అనిర్వచనీయమైన అనుభూతికి లోనై అర్థం కాని ఊహలతో వెనక్కి చూశాడు.

దూరంగా పోస్టాఫీసు దగ్గర ఎండలో నిలిచిన సీత శిలావిగ్రహం వలె అక్కడే నిలచి వుంది. పావు నిముషం నిశ్చేష్టుడై చూశాడు సత్యం.

సీత ఒంగి నేలమీద పడివున్న నలిగిన ఉత్తరం తీసింది. మళ్ళీ తల వంచుకుని నిలుచుంది.

ఆనందంతో, పట్టరాని ఆనందపు బాధతో ఆ అబ్బాయి సత్యనారాయణ హృదయం ఉధృతంగా కొట్టుకుంది.

కారు మళుపు తిప్పకుండానే వెనక్కి నడిపాడు మహావేగంతో. వందగజాల దూరంలో ఉన్న పోస్టాఫీసుకి తను చేరేవరకూ సీత అలాగే నించుని ఉంటుందా. ఉండదా అనే ప్రశ్న అతని హృదయం అడిగింది.

దిగంతాలకు పోయి వచ్చిన ఆ ప్రశ్న అతని చెవులలో ప్రతిధ్వనించింది. ఆ ప్రశ్న సీతని స్పృశించింది.

"ఉంటానా, ఉండనా" అని ప్రశ్నించుకుంటూ నిలచింది సీత మహావేగంతో వెనక్కి వస్తున్న కారును చూస్తూ.